

lásban szándékoznak részt venni, tisztelettel kérjük, hogy jelentkezésük alkalmával életkorukat is bejelenteni sziveskedjenek, mivel ez az adat a határátlépési igazolványok kiállításához feltétlenül szükséges.

Budapest, 1898. június hó 3.

Az Országos Erdészeti Egyesület
titkári hivatala

Horváth Sándor s. k.

Durst Emil.

Fájdalmas részvétellel emlékezünk meg e soraink által Durst Emil zágrábi királyi erdőigazgatónak f. é. január hó 6-án Zágrábban történt elhunytáról. A boldogult a magyar erdőtisztviselői kar számos tagja előtt ismeretes mint kitűnő szakférfi, a ki a horvát-szlavonországi erdőgazdasági érdekek közvetlen szolgálata mellett a magyar erdészet iránt is elismerésünket érdemlő jóindulattal viseltetett s egyesületünknek az 1880.-ik évtől kezdve alapító tagja volt.

Durst Emil 1839 június hó 8-án Pancsován született, atyja cs. kir. erdőigazgató volt Petrinyén. A reáliskolát mint magántanuló-, s 1860-ban erdészeti szaktanulmányait a mariabrunni cs. kir. akadémián kitűnő eredménnyel végezte. Ugyanily eredménnyel tette le már az 1860. évben az erdőgazdaság önálló vezetésére képesítő államvizsgát Bécsben s oklevele záradékában rendkívüli képessége és alkalmazhatósága dicsérően említették meg. 1854-ben neveztetett ki a horvát-szlavonországi határőrvidéken cs. kir. erdőgyakornokká, 1860-ban III. osztályu, 1861-ben II. osztályu és 1870-ben I. osztályu cs. kir. erdészszé.

A határőrvidék erdészetének 1871-ben történt szervezése alkalmával *Mollináry* zágrábi cs. kir. hadparancsnok, mint az országos közigazgatási hatóság vezetője, I. osztályu főerdészszé, 1872-ben erdőmérnöké, 1873-ban II., majd I. osztályu erdőmesterré, 1874-ben pedig főerdőmesterré nevezte ki, mely állás a határőrvidéken addig nem létezett s tisztán *Durst* érdemeinek megjutalmazása céljából létesítettett. 1878-ban elérte a határőrvidék legmagasabb erdészeti állását, erdőigazgató lett s e minőségében

maradt meg a m. kir. földmivvelésügyi ministerium által a m. kir. erdőigazgatóságokhoz hasonlóan szervezett zágrábi m. kir. erdőigazgatóság élén is egészen az 1894. év végén bekövetkezett nyugalmába vonulásáig.

Ő csász. és királyi apostoli Felsége kitünő és közhasznú munkásságáért az 1881. évben a III. osztályú vaskoronarenddel tüntette ki, *Philippovics* Ferencz báró cs. kir. hadparancsnok pedig a határőrvidéki közigazgatás vezetőségétől való visszalépése alkalomával köszönetét fejezti ki kitünő szolgálatáért és ügybuzgóságáért.

Durst Emil kiválóan ügyes és munkás szakember volt s különösen a határőrvidék felosztása alkalmával fejtett ki tevékenyebb munkásságot. Ő dolgozta ki a szolgálat megváltására vonatkozó törvényjavaslat és utasítás első tervezetét és mint a szolgálatmegváltási központi bizottság tagja is erélyes buzgóságot fejtett ki az említett munkálatoknak a horvát-szlavonországi határőrvidék területén, csekély kivétellel már befejezett végrehajtásánál, valamint később a 80-as évek első felében tagja volt és egyik vezetője annak a négy erdőrendezési bizottságnak is, melyek főnökei (két magyar és két horvát szakértő) az akkori országos főerdőmester *Bedő* Albert vezetése alatt a határőrvidéki lakosság számára még kihasítandó koros állabok fatömegének számszerű kipuhatólása érdekében működtek, s melyek, a négy bizottsági elnöknek a vezetést teljesítő közös elnök alatt való tárgyalása alapján teljesen egyetértő megállapodásra is jutottak.

A horvát-szlavonországi erdészeti egyesület elnöke volt éppen a legváltásosabb időben, mikor az egyesületet a felosztás veszedelme fenyegette s tulajdonképen ő rakta le szilárd alapját az egyesület fennállhatásának.

Az 1894. év vége felé szürke hályogot kapott mind a két szemére s elvesztette látóképességét, minek folytán nyugdíjaztatott.

A műtét, melynek később alávetette magát, visszaadta ismét szemevilágát.

Vesebajának azonban, mely három évnél régebb keletű, nem birt ellentállani s az a sirba döntötte.

Áldás és béke hamvaira!